Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 456 (5890) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 15 februarie 1969

2 MARTIE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

Anul XXV: La poalele Iezerului

Ghidul care avea să ne însoțească de-a lungul Cîmpulungului și ținutului mușcelelor și-a început prezentarea cu o considerație pe care am găsit-o plină de sensuri: „De la prima mărturie certă asupra orașului, cea datînd din 1 300, și ultima realizare — stadionul atletic olimpic — Cîmpulungul prezintă perioada certitudinilor. Pentru că, înainte de secolul XIII căutăm atestări, iar dincoace de anul 1968, așteptăm confirmările"...

Era o introducere înțeleaptă și perfect adecvată realității, pentru că dacă Cîmpulungul, fosta reședință de scaun a Țării Românești sub Basarab I, își caută în vechimi originile, astăzi, prosper și tînăr, el adaugă noi certitudini realizărilor născute din inițiativa creatoare și priceperea oamenilor, din înțelepciunea și spiritul lor gospodăresc.

Ca să pătrunzi în Cîmpulung poți folosi ambele porți: fie cea de sud, ce străjuiește șoseaua Pitești—Brașov (intrare aflată la numai 3 kilometri de vestitele castre romane de la Jidava, fortificații construite în secolul al III-lea e.n. de către Septimiu Sever, cu rol de a defini linia de apărare romană în Dacia), fie poarta de nord, prin scheii orașului. Aceasta închide drumul național ce coboară din ținutul Branului, taie Rucărul (vestită localitate montană, veche așezare a cavalerilor teutoni, gazdă ospitalieră a guvernului provizoriu refugiat aici în timpul revoluției din 1848 și bogată galerie de modele pentru picturile lui Grigorescu), salută Nămăiești (satul unde Topîrceanu și-a petrecut o parte din viață și unde se află casa memorială a poetului și o străveche mînăstire rupestră, lîngă clopotnița căreia, cu un secol în urmă, Delavrancea asculta lamentațiile unui italian emigrat din Pisa, din care a făcut ulterior eroul eseului „Memento mori") și traversează, la numai 2 kilometri de intrarea în oraș, drumul ce merge spre punctele turistice de la Iezer și Păpușa.

Peisajul fastuos, de o rară frumusețe și varietate, monumentele istorice ce-l însoțesc pe călător în tot locul recreîndu-l și delectîndu-l estetic, fac din ținutul Mușcelului una dintre cele mai pitorești regiuni ale României, o zonă turistică de primă importanță.

O invitație la odihnă și recreație o constituie și climatul blînd al locurilor, lipsit de variațiile bruște de temperatură și de vînturi — recomandat în tratarea unor maladii și pentru convalescențe după unele boli infecțioase — bogat în soare, cu „infra-roșiile" cele mai eficace.

De-a lungul ținutului și în „orașul metropolă", peisajul natural și elementul tradițional (folclorul mușcelean constituind o prezență artistică pregnantă) se îmbină pretutindeni cu peisajul industrial, mereu mai bogat, mai variat, mai impunător. Marea „Uzină mecanică Mușcel", Complexul carbonifer de la Schitu Golești și Pescăreasa, centrele de prelucrare a lemnului de la Rucăr și Stîlpeni, precum și diversele ramuri ale întreprinderilor de industrie locală au adăugat ocupațiilor tradiționale ale locuitorilor — porticultura și creșterea vitelor — pe cele legate de industria modernă, transformări cu rezonanță profundă în viața și psihologia oamenilor.

Activitatea multilaterală și eficientului (intrare aflată la numai 3 kilometri de vestitele castre romane de la Jidava, fortificații construite în secolul al III-lea e.n. de către Septimiu Sever, cu rol de a defini linia de apărare romană în Dacia), fie poarta de nord, prin scheii orașului. Aceasta închide drumul național ce coboară din ținutul Branului, taie Rucărul (vestită localitate montană, veche așezare a cavalerilor teutoni, gazdă ospitalieră a guvernului provizoriu refugiat aici în timpul revoluției din 1848 și bogată galerie de modele pentru picturile lui Grigorescu), salută Nămăiești (satul unde Topîrceanu și-a petrecut o parte din viață și unde se află casa memorială a poetului și o străveche mînăstire rupestră, lîngă clopotnița căreia, cu un secol în urmă, Delavrancea asculta lamentațiile unui italian emigrat din Pisa, din care a făcut ulterior eroul eseului „Memento mori") și traversează, la numai 2 kilometri de intrarea în oraș, drumul ce merge spre punctele turistice de la Iezer și Păpușa.

Peisajul fastuos, de o rară frumusețe și varietate, monumentele istorice ce-l însoțesc pe călător în tot locul recreîndu-l și delectîndu-l estetic, fac din ținutul Mușcelului una dintre cele mai pitorești regiuni ale României, o zonă turistică de primă importanță.

O invitație la odihnă și recreație o constituie și climatul blînd al locurilor, lipsit de variațiile bruște de temperatură și de vînturi — recomandat în tratarea unor maladii și pentru convalescențe după unele boli infecțioase — bogat în soare, cu „infra-roșiile" cele mai eficace.

De-a lungul ținutului și în „orașul metropolă", peisajul natural și elementul tradițional (folclorul mușcelean constituind o prezență artistică pregnantă) se îmbină pretutindeni cu peisajul industrial, mereu mai bogat, mai variat, mai impunător. Marea „Uzină mecanică Mușcel", Complexul carbonifer de la Schitu Golești și Pescăreasa, centrele de prelucrare a lemnului de la Rucăr și Stîlpeni, precum și diversele ramuri ale întreprinderilor de industrie locală au adăugat ocupațiilor tradiționale ale locuitorilor — porticultura și creșterea vitelor — pe cele legate de industria modernă, transformări cu rezonanță profundă în viața și psihologia oamenilor.

Activitatea multilaterală și eficientului

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Agendă electorală

Se apropie marele eveniment politic de la 2 martie, cînd întreaga populație majoră a României va fi chemată să-și exercite dreptul constituțional al votului, participînd astfel, direct și nemijlocit, la conducerea treburilor statului. În aceste zile au loc întîlnirile candidaților Frontului Unității Socialiste cu alegătorii, prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute în ultimii patru ani, de dezbatere a principalelor obiective trasate de Congresul al IX-lea al Partidului, menite să dea un nou imbold activității creatoare pe tărîmul economiei, științei, artei și culturii.

În amplul dialog cetățenesc dintre candidați și alegători și-au găsit un loc bine determinat activitățile de sport, lucru lesne de înțeles, ținîndu-se seama nu numai de anvergura, dar și de interesul manifestat față de exercițiul fizic.

★

În circumscripția electorală 130 — Chibed, din județul Mureș, candidează din partea Frontului Unității Socialiste tov. IOAN BOGDAN, președintele C.J.E.F.S.-Mureș. Întîlnindu-se cu alegătorii, candidatul și-a notat, printre altele, pe agendă:

- *Amenajarea unor terenuri de volei și handbal la Chibed și în comunele înconjurătoare.*

(Continuare în pag. a 2-a)

CUI VA REVENI „CUPA DE CRISTAL"?

În sala Liceului „Mihai Viteazu" din Capitală, peste 400 de pionieri din cîteva școli generale s-au întîlnit ieri cu atleți fruntași, participanți la concursul internațional de sală. Au vorbit despre activitatea lor decatlonistul sovietic Nicolai Avilov, Vlaceslav Sadovski, conducătorul delegației sovietice, Șerban Ciochină și Șerban Ioan.

● Printre competitori cîțiva participanți la J.O. din Mexic ● Capul de afiș: înălțimea bărbați ● Concursul internațional la ediția a doua

A II-a ediție a concursului internațional ne oferă cîteva puncte de atracție, prin evoluțiile unor atleți cunoscuți. Astfel, dintre participanții la ultima ediție a J.O., vor putea fi văzuți în sala din parcul „23 August" decatlonistul sovietic Avilov (7909 p — locul 4 la Ciudad de Mexico), pentatlonista bulgară Jurukova (4876 p în 1968), sprinterul polonez Nowosz (10,3 s la 100 m), hurdlerul cehoslovac Nadenicek (13,6 s la 110 mg), precum și reprezentanții noștri Virginia Bonci, Csaba Dozsa și Cornelia Popescu.

Capul de afiș al programului se anunță proba de înălțime bărbați, care grupează un buchet de săritori valoroși: R. Baudis (2,15), N. Avilov (2,11), Ș. Ioan (2,16) și C. Dozsa (2,07). Vineri au sosit ultimii concurenți străini, cei din Bulgaria, Cehoslovacia, R.F. a Germaniei și Polonia.

Sportul românesc pe meridianele afirmării internaționale

În rodnica activitate a României, desfășurată consecvent și multilateral, în vederea dezvoltării colaborării internaționale, pentru pace și prietenie se înscriu, printre altele, și relațiile considerabil lărgite și puternic consolidate pe care mișcarea sportivă din țara noastră, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, le întreține cu organizații sportive din întreaga lume. Călăuzindu-se permanent după principiile de bază, urmînd direcțiile principale ale politicii externe a partidului și statului nostru, mișcarea sportivă consideră drept o misiune de onoare creșterea continuă a contribuției sale la apropierea tineretului din toate țările lumii, la mai buna cunoaștere, la făurirea și dezvoltarea unor sincere și trainice legături de prietenie, clădite pe nobilele idealuri ale sportului, în întrecerea pașnică, cinstită, de pe stadioane, din săli și bazine.

Avîntul considerabil pe care sportul românesc — condus și îndrumat de partidul și statul nostru, înconjurat cu părintească grijă și sprijinit în întreaga sa activitate — l-a înregistrat în ultimul sfert de veac, rezultatele de prestigiu obținute, în numeroase discipline, la toate manifestările internaționale de amploare, au determinat o unanimă recunoaștere a faptului că, astăzi, România reprezintă o forță în arena sportivă continentală și mondială.

În acești ani de nouă și înfloritoare istorie a sportului românesc, „tricolorii" — prezenți la nenumărate competiții de anvergură — au avut comportări remarcabile, au obținut succese strălucite, aproape de necomparat cu modestele rezultate realizate înainte vreme, și atunci numai datorită talentului cu totul deosebit al unor sportivi care, înfruntînd ignoranța, nepăsarea, lipsa de sprijin, au izbîndit doar prin ei înșiși, prin entuziasmul și pasiunea lor pentru sport.

Este un prilej de mîndrie patriotică pentru oricare sportiv, pentru oricare activist al mișcării de educație fizică și sport să-și reamintească faptul că în perioada anilor 1947—1968, șolii sportului din țara noastră au cucerit 54 de medalii (15 de aur) la Jocurile Olimpice, cea mai importantă

Ion PAUN
șeful secției relații internaționale din CNEFS

(Continuare în pag. a 4-a)

Citiți în pag. a 4-a

Corespondență specială de la Lake Placid înaintea startului în campionatul mondial de bob 2

Astăzi începe „Cupa orașului Sinaia" la bob

SINAIA, 14 (prin telefon). — Vineri au avut loc ultimele antrenamente oficiale înaintea „Cupei orașului Sinaia". Toți concurenții au parcurs cîte o manșă, exceptînd echipajele francez și englez, cărora organizatorii le-au mai acordat o manșă suplimentară, întrucît sosiseră mai tîrziu în localitate și aveau nevoie de acomodare. În total, au coborît 20 de echipaje (18 în antrenament și 2 de pilotaj), iar pîrtia s-a dovedit excelentă, deși vremea a început să se încălzească.

În ordine, cele mai bune timpuri au fost realizate de echipajele pe care le pilotau Zardini (Italia) — 1:11,66, Müller (Elveția) — 1:12,54, Dellekarth (Austria) — 1:12,74, Stavarache (Voința București) — 1:12,85, Stoica (Cl. Sp. Sinaia) — 1:12,90 și Hogea (A.S.A. București) — 1:12,98. Simbătă, în primele două manșe ale competiției, vor lua startul 3 echipaje italiene, cîte unul din Franța, Elveția, Austria și Anglia, precum și 8 din România.

M. BOTA, coresp.

PLENARA CONSILIULUI MUNICIPAL BUCUREȘTI PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Ieri după amiază a avut loc plenara Consiliului municipal București pentru educație fizică și sport, care a dezbătut activitatea desfășurată în anul 1968 de către organele și organizațiile sportive din Capitală.

La capătul unor dezbateri rodnice, plenara a adoptat un amplu plan de măsuri.

Primăvară atletică timpurie

Cu nu prea mulți ani în urmă, de îndată ce cădea bruma, atleții (cu excepția crosiștilor), își puneau în cui pantofii cu cuie și, pînă ce mijea iarba primăverii, cît era iarna de lungă, toată activitatea lor se reducea doar la niște simple antrenamente, două-trei pe săptămînă. Ne referim la o lungă perioadă de timp în care atletismul competițional era circumscris, prin forța lucrurilor, în aria cîtorva luni, după care urma o cvasihibernare și, în primăvara anului următor, totul era reluat de la început. Acumulările dintr-un sezon, bunele deprinderi tehnice, nu puteau duce și nici n-au dus la saltul de calitate datorită acestei divizări a activității. Și faptul a fost oglindit fidel de rezultatele atleților fruntași ai generațiilor trecute care, cu rare excepții, nu depășeau mediocritatea.

Amenajarea primei săli de atletism, la începutul anului 1950, a determinat, înainte de orice, schimbarea concepției metodice despre pregătirea atletului, a făcut să se renunțe la așa-zisa perioadă de tranziție (în fapt, un repaus absolut), a stabilit jaloane noi activității dintr-un an. Încetul cu încetul, pe măsură ce au apărut alte și alte „acoperișuri" pentru atleți — și nu numai în București, ci și în alte localități de pe cuprinsul țării — activitatea a fost extinsă pe parcursul a aproape tuturor celor 12 luni ale anului, conturîndu-se clar două sezoane (de sală și în aer liber) cu sarcini bine stabilite, nu numai pentru sportivii fruntași, dar și pentru cei care abia au deprins alfabetul atletismului. De cîțiva ani, concursurile pe teren acoperit au devenit foarte populare în rîndurile elevilor mai cu seamă. Ce dovadă mai bună decît cele cîteva sute de concurenți prezenți, aproape duminică de duminică, la întrecerile școlare programate între pereții sălii Floreasca II, care se dovedește o gazdă primitoare pentru tinerii atleți.

Față de amploarea pe care a luat-o activitatea atletică de sală, federația de specialitate a decis să organizeze, în acest an, prima ediție a campionatelor republicane pentru seniori și juniori mari, cu convingerea că nu peste multă vreme acestea se vor înscrie printre acțiunile cele mai importante ale calendarului competițiilor interne.

De curînd, atletismul nostru a primit în dotare noua sală din parcul „23 August" din Capitală, un edificiu modern, spațios, luminos și bine utilat, care va permite, fără îndoială, un salt și mai însemnat de calitate. Este sala care, astăzi și mîine, adăpostește o întrecere de răsunet, CONCURSUL INTERNAȚIONAL dotat cu CUPA DE CRISTAL, pe care-l dorim, peste ani, ancorat puternic în tradiția atletismului nostru și care, într-o bună zi, ar putea deveni chiar un CAMPIONAT INTERNAȚIONAL AL ROMÂNIEI. Cu condiția, însă, ca bunele intenții de astăzi (extinderea sălii și construirea unei piste circulare din lemn) să fie traduse în fapt.

Romeo VILARA

„SĂNIUȚA DE ARGINT" — finala celor mai cutezători miniboberi

La finala concursului de minibob, organizat de Secția sport a C.C. al U.T.C. și dotat cu „Săniuța de argint", programată duminică la Poiana Brașov, se vor alinia 80 de concurenți, băieți și fete, campioni de județe desemnați după etapa pe clase și școli. Băieții vor parcurge un traseu de 2 000 de metri iar fetele — 1 000 de metri. Numeroase premii vor răsplăti pe cei mai temerari.

În fotografie: aspect de la un „antrenament de pregătire" în orașul Gh. Gheorghiu Dej.

Foto: Mihai PÎNGARU

TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE

ADRIANA MOROȘAN — LOCUL I

s-a revanșat la Kozlenko, campioană mondială de la Londra!

● Floretistele noastre mai active decît băieții ● Spadasinii n-au ajuns decît pînă în semifinale ● De azi, întrecerea pe echipe

Vineri în sala Floreasca au continuat întrecerile individuale din cadrul „Turneului speranțelor olimpice" la scrimă, fără însă ca reprezentanții noștri, în marea lor majoritate și în special spadasinii, să ne aducă satisfacții deosebite.

Trăgătorii la această armă, de pildă, au ajuns — ca și floretiștii — doar pînă în semifinale. Se înțelege nu toți (în concurs au intrat 9), ci doar trei: Bălan, Călina și Kiss. Bălan a făcut parte din prima semifinală și n-a reușit decît o victorie, la Öhring (R.D.G.), cu 5-3. Păcat, fiindcă plecase foarte frumos în preliminarii, cu 5 victorii, cîștigînd seria cea mai grea, din care a făcut parte și redutabilul spadasin sovietic Rossar, cîștigătorul probei.

Călina, în cealaltă semifinală, a înregistrat două victorii — la ...Kiss, cu 5-4 și la Joffe (U.R.S.S.), cu 5-3. Un avantaj mult prea redus pentru a emite pretenții la un loc în finală: în semifinala sa, promovarea în ultimul tur al concursului s-a realizat cu 4 și 5 victorii... În fine, cel de-al treilea semifinalist care ne-a reprezentat țara, Kiss, a avut și el două victorii la activ, dintre care una la Pethes (Ungaria), categorică, cu 5-1. Și, totuși, învinsul său, care a greșit mai puțin în celelalte asalturi, a totalizat un număr suficient de victorii pentru a se număra printre finaliști. Al doilea învins al lui Kiss a fost polonezul Szandrowicz (5-2), un trăgător destul de modest în acest tur al competiției.

Ceilalți spadasini români au

Sebastian BONIFACIU
Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 4-a)

Succesul i-a surîs **Adrianei Moroșan.** Iat-o înaintea asaltului cu Konurkina, care avea să-i deschidă pîrtia succeselor în turneul final.

Trei fete, trei floretiste într-un moment de respiro înaintea asalturilor decisive din primul tur: **Eva Lenghel, Eva Palai și Luminița Popescu.**

Fotografii: Vasile BAGEAC

Ludmila Belousova și Oleg Protopopov, un cuplu care a făcut istorie în patinajul artistic

Abia la Sapporo, în 1972, Oleg Protopopov va spune adio patinajului!

Un bărbat înalt, blond, cu ochi de culoarea cerului de dimineață, purtînd pe obraz discrete urme de fard. Un actor, un cîntăreț... Aceasta este impresia ce ți-o lasă, la prima vedere, veteranul patinajului de perechi, Oleg Protopopov. În foaierul Stadionului Olimpic din Garmisch, era un punct de atracție pentru gazetari, specialiști, admiratori. Se țineau roată în jurul lui. Mai ales după ce „lovitura de teatru" se produsese în ultima zi a probei, decernînd supremația unui alt cuplu de patinatori sovietici, tinerii Irina Rodnina și Alexei Ulanov. Din acea clipă, bătrînul Oleg părea total transformat. Nu mai era personajul senin și distant de pînă atunci, omul veșnic zîmbitor. Trăsăturile feței i se înăspriseră. Ochii purtau o strălucire metalică, agresivă. În toată atitudinea lui se ivise incisivitatea luptătorului, gata de atac.

De fapt, Oleg lupta... Lupta din greu, cu oricine i se ivea în cale. Voia să-și impună punctul de vedere, ideile. Acele idei care — fapt evident — au transformat într-atîta patinajul, în proba de dublu, încît se vorbește azi de „școala Protopopovilor" în antiteză cu tot ce a fost pînă la ei.

— *Mă întrebați de ce am pierdut?* — se adresa ex-campionul european grupului de auditori, în care recunoșteam pe trimișii speciali ai lui

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)